

въ свѣта. Ако азъ съмъ милиардеръ, нѣма защо да разправямъ това. Ако азъ познавахъ и цѣлата вселена, не ми трѣбва да правя реклама изъ вѣстниците, нѣма защо да разправямъ на българскитѣ журналисти, че зная това. Какво ще ми придадатъ тѣ? Азъ съ тѣхъ ще се разправямъ за лукъ, за чесънъ, за Македония и Тракия, за Англия и Германия, но за същественото — никога! Единъ день, кстато нѣкой заслужилъ човѣкъ умре, тѣ казватъ: „Еди-кой-си светия тѣй направилъ.“ Нищо не е направилъ. Този светия, за когото пишете, вие не го познавате. Евреитѣ отъ 2000 години още не сж познали Христа. Християнитѣ го въздигнаха до седмото небе. Евреитѣ казватъ: „Колко сж будали тѣзи християни!“ Питамъ: кои сж по-умни, християнитѣ ли, или евреитѣ? Евреитѣ могатъ да ни сждятъ, да кажатъ: „Вие ако вѣрвате въ Христа, ние сме поне по-искрени: не вѣрваме, но поне не лъжемъ. Лоши хора сме, но поне не лъжемъ, казваме си право: не вѣрваме въ Христа, не искаме да приложимъ неговото учение.“ А ние християнитѣ?—Христосъ тога казалъ, онова казалъ, но не прилагаме неговото учение. Лъжемъ, че го прилагаме. Тогава питамъ: какво е туй приложение на лъжата? Не е вѣрно, не е вѣрно, че сме християни. Ее, тукъ има евангелски проповѣдници, православни свещеници, владици и други, тѣ нали сж турени отъ Христа? Но идете само и ги запитайте нѣщо за мене, какво ще ви кажатъ. Ще ви кажатъ, че азъ съмъ демонъ, сатана, лъжець. Защо? — Азъ зная, отъ какво произтича това. Да съмъ на тѣхно мѣсто, и азъ ще говоря тѣй. Но благодаря на Бога, че не съмъ на тѣхно мѣсто, при тѣхнитѣ изкушения, и казвамъ: благодаря, че тѣ носятъ моя багажъ. Та ние трѣбва да бждемъ послѣдователни въ нашитѣ вѣрвания. Ще кажете: „Азъ вѣрвамъ въ Бога.“ Не, бждете искрени. Ако вѣрвате, поне малко прилагайте.

„Да възлюбимъ ближния си, като себе си!“